

[Knud Kristensen.]

Princippet give Tilslutning til Forslaget. Vi ønsker dog — for at faa visse Oplysninger om Administrationen og andre Forhold — gerne en kort Udvalgsbehandling af Lovforslaget.

Ved Bedømmelsen af det Tilskud paa 5 Kr. til Rugprisen, der her stilles Forslag om, mener vi, det ogsaa maa tages under Overvejelse, om de Brødpriser, der bliver fastsat paa Grundlag heraf, er forsvarlige. Brødpriserne svinger jo ikke altid sammen med Sædpriserne, og der er Folk, som mener — jeg skal ikke kunne sige, om det er rigtigt —, at da Kornprisen i 1937 var forholdsvis høj, blev Brødprisen sat op, men da Kornpriserne i 1938 faldt, synes Brødpriserne ikke at have fulgt Kornpriserne nedad.

Hvis det er rigtigt, maa der jo ved Fastsættelsen af Brødpriserne tages Hensyn til, om der ikke i den Periode, da Brødkornsprisen var særlig lav, har været en forholdsvis høj Fortjeneste paa Omdannelsen baade af Rug og Hvede. Jeg gaar ud fra, at der ved Forhandlingerne om Fastsættelsen af Brødprisen bliver taget Hensyn til disse Forhold, ikke saadan at forstaa, at Bagerne og de, der har med Omsætningen og Formalingen at gøre, ikke skal have en rimelig Fortjeneste, men hvis det er rigtigt, at Prisen er kommet op og ikke ned igen, kunde der være Grund til at undersøge, om en Maksimalpris paa Brød paa Grund af en Stigning i Kornprisen ikke kunde medføre en lovlig stor Fortjeneste paa Omdannelsen af Rugen og Kornet i det hele taget til Brød.

Ligesom Socialdemokratiets Ordfører vil jeg lægge et godt Ord ind for de Folk, som vistnok, saa vidt jeg erindrer, har efterkommet det offentlige Opfordring til at levere deres Brødkorn saa hurtigt som muligt efter Høsten, thi det kan ikke nægtes, at det ellers vilde komme til at se saaledes ud, at de, der har efterkommet det offentlige Opfordring og stillet deres Brødkorn til Disposition for Forbrugerne, vil blive betydeligt daarligere stillede end de, der enten ikke har villet eller ikke har kunnet efterkomme denne Opfordring. Hvordan det skal gøres, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa; det kan vi tale om i det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat.

Et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa gerne ønsker behandlet i Udvalget, er, hvorledes Administrationen vil sikre, at de Folk, der, navnlig i de fattigste Egne af Landet, hvor de dyrker mest Rug, maa aflevere en forholdsvis stor Del af deres Avl, ikke bliver ringere stillede end de, der ikke avler Brød-

korn. Det var en Forudsætning for Bemyndigelseslovens Vedtagelse, hvad der ogsaa blev gjort opmærksom paa her i Salen og, saa vidt jeg forstod, fik Tilslutning fra alle Sider, ogsaa ved en Bemærkning i Betænkningen over det nævnte Lovforslag, at de Folk, der dyrkede Brødkorn, ikke skulde være ringere stillede, end hvis de havde dyrket anden Sæd.

Christmas Møller: Mit Parti vil kunne tiltræde Forslaget til Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel, men vi har Grund til at gøre nogle Bemærkninger om hele den Ordning, hvorpaa Lovforslaget hviler. Det, vi her i Rigsdagen beskæftiger os med, er til den ene Side, at vi faar Meddelelse om den Ordning, Landbrugsministeren har truffet for Kornets Vedkommende, og, som en Udløber heraf, med Hensyn til, hvordan Brødpriserne skal være, hvad han, da det drejer sig om en Afgift, er nødt til at komme til Rigsdagen med.

Med Hensyn til Kornordningen er der Grund for os til at gøre den Bemærkning, at den Kornordning, Landbrugsministeren allerede har sat i Værk, om Maksimalpriser paa 19, 18, 17 og 16 Kr., hviler paa en Overenskomst mellem Landbrugsministeren og Landbrugsraadet, at Landbrugsministeren har forelagt denne Overenskomst for Det erhvervsøkonomiske Raad, men at man i og for sig ikke havde Ret til, kan jeg næsten sige, at gøre mange Bemærkninger om det. I hvert Fald sluttede den kortvarige Forhandling angaaende Landbrugsministerens Kornordning med, at man paa Formandens Forslag tog de givne Oplysninger om den trufne Ordning til Efterretning. Det skal jeg naturligvis heller ikke sige noget til, som Lovgivningen paa dette Omraade er, men kun fastslaa, at den Kornordning, vi har, med Maksimalpriser, altsaa hviler paa Overenskomsten mellem Landbrugsraadet og Landbrugsministeren, og jeg tror, at man i det store hele maa sige, at Landbrugsministeren med de Priser, der her er fastsat for det danske Kornets Vedkommende, har søgt, hvad ogsaa maatte være overmaade vigtigt for os, at komme til en Ordning i Starten af alle de Foranstaltninger, der skulde iværksættes, som ikke skabte Uro i Landet, og som kunde gennemføres i Enighed.

Selv om der maaske kunde være et og andet, vi kunde have Ønsker om, saasom en Pris lidt anderledes end den, der er fastsat, skal der heller ikke siges andet til Ministeren, end at vi synes, han har haft en heldig Haand med Hensyn til Løsningen af den Side af